

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile defracate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
în Viena: M. Duks, Heinrich
Schles, Rudolf Mosse, A. Oppel,
Nehfölgner, Anton Oppel, J.
Dannenberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernac, în
Eugenești: Agenca Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 ex. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în na-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a. 1
sau 16 bani. Adre abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 270.

Brașov, Mercuri, 6 (18) Decembrie

1895.

Din cauza sfintei sărbători de mâne diarul
nu va apărea până Joi seara.

Românii și Sașii la Cibin.

Mult șgomot au făcut Sașii din
comitatul Sibiului cu alegerea de
membri ai congregațiunii în Mer-
curea. N'au putut nici-de cum să
se împace cu idea, ca în acest cerc
precumpănitor românesc să fiă aleși
odată și numai candidații români.
S'au tot plâns în „Tageblatt” din
Sibiu aci asupra indolenței alegē-
torilor lor, cari până aci nu înțe-
leg cum au putut să fiă majorizați,
aci asupra „exclusivismului” Româ-
nilor, cari „fără de nici o conside-
rațiă” au ales numai candidații de
ai lor.

În cele din urmă, precum ne
comunică corespondentul nostru din
Sibiu, s'a întâmplat tot pe voia
Sașilor cverulanți și, cu toate că co-
misia verificătoare a aprobat alege-
rea din Mercurea, această a fost anu-
lată în ultima instanță.

Sașii din Sibiu pot fi liniștiți
acum, că lovitura, ce după părerea
lor se dase la Mercurea supremației
săsesce în comitat, a fost paralizată.
Dér în ce împrejurări și cu ce preț?

Dacă guvernamentalii sași din
Sibiu s'ar fi gândit serios asupra
acestor întrebări, pôte că ar fi ajuns
la convingerea, că modul lor de
procedere neleal este de-o sută de
ori mai prejudițios și mai periculos
intereselor supremației lor decât a
putut fi faptul, că de astă-dată s'au
ales cu câți-va membri români mai
mulți în congregațiă.

Nu de mult am înregistrat o ju-
decată foarte sănătoasă a diarului
„Kronstädter Ztg.” din loc cu pri-
vire la invinuirile de „desconside-
rare a Sașilor”, ce s'au ridicat con-
tra Românilor de cătră „Tageblatt”
din Sibiu.

„Nu e lucru firesc”, diše diarul

săsesce din Brașov, „ca Români, vē-
dend cum Sașii se legă tot mai
strins cu dușmanii Românilor, să în-
cēpă a privi și în Sas pe dușmanul
lor și să caute a-l scōte din tōte po-
sițiunile?”

E clar, că Sașii mergēnd mână
în mână cu puterea și lāsându-se a
fi maltratați de ea, ba dându-i chiar
mână de ajutor pentru a ne mal-
trata pe noi Români și mai tare,
numai interesul lor de pacinic trait
cu Români nu-l promovēză și nu-
mai cauzei naționale săsesce nu
servesc.

Au dēr dreptate Sașii tineri,
cari susțin, că direcțiunea politice
săsesce este aci diametral opusă și
celor mai elementare postulate ale
minții sănătoșe.

Raportul, ce-l publicăm mai jos,
ne ilustrēză destul de viu stadiul, în
care a intrat guvernamentalismul
Sașilor din Sibiu și ne dispenseză
de-a mai intra în amēnuntele ma-
chinațiunilor, cu cari au debutat de
rēndul acesta slugile plecate ale lui
Banffy.

Dacă Sașii „liberali” n'au ajuns
incă la convingerea, că prin aceste
machinațiuni, servesc numai și nu-
mai planurilor de distrugere, ce
sunt îndreptate și în contra națio-
nalității lor, vor avē destulă oca-
siune de-a se convinge încurēnd.

Atunci, când se vor afla ina-
ntea rezultatelor inspăimēntătoare
ale lucrării lor herostratice, vor în-
țelege, cât de orbi, fără tact și ne-
scotiți au fost, făcēnd un cas așa de
mare cu pretinsa amenințare a po-
siției lor în comitat, fiind-că într'un
cerc, care este locuit mai mult de
trei din patru părți de Români, s'a
întemplat să reușescă la alegerea
parțială Români și să se restabi-
lēscă astfel în câțva echilibru în-
tre reprezentanții acestui cerc!

Eată raportul despre care am
amintit mai sus:

Sibiu, 4 (16) Decembrie 1895.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Alegerea din Mercurea, pentru care
Sașii făcuseră atăta gălăgiă și care comi-
siunea verificătoare o verificase unanim, în
urma apelației unor Sași guvernamentalii
din cercul Mercurei sub conducerea unui
Jidan botezat D-l Lehman, comisiunea
esaminătoare ca instanță ultimă în ședința
sa de astăzi a nimicit-o. Intre aleși se află
D-l Ioan Rațiu, Demetriu Comșa, Dr. Frāncu,
Ioan Droc, dintre cari cei dintăiu trei au
fost aleși și în cercul Seliștii, unde însă la
provocarea vice-comitelui Gustav Reissen-
berger au renunțat, optând pentru cercul
Mercurii. Ast-fel au rămas în urma proce-
deului Sașilor din congregațiă cele mai ho-
tărâte elemente de luptă națională.

Și pentru ca să se vadă cum se ur-
mărește înlăturarea reprezentanților români
e destul a constata, că d-l Gustav Reis-
senberger, vice-comite al comitatului Sibiu
a provocat pe d-nii Dr. Rațiu, Dr. Șpan,
Dr. Frāncu și D. Comșa să se declare, în
ce cerc voesc să eseroite dreptul, înscin-
tându-i că sunt aleși în două cercuri, și a
făcut-o ecēsta după verificarea din comisia
verificătoare, însă înainte de-a espira termi-
nul de recurs. Domnii numiți înscințați
fiind oficioși, că sunt aleși, au optat pentru
Mercurea, și cu tōtă înscințarea în urmă
s'au nullificat astăzi prin comisia esamină-
tore mandatele lor, pe baza recursului în-
trat după opțiune, adecă după-ce s'a vedut
că reprezentanții români au insistat pentru
Mercurea, unde alegătorii români au purtat
luptă. Se înțelege, că dreptul de-a provoca
la opțiune îl are vice-comitele numai după-
ce cei aleși sunt verificaiți, fiind-că numai re-
presentantul verificat se pōte considera de
ales. D. Sa însă — se vede ex consilio
maiorum circumspetorum et prudentium —
i-a provocat înainte de verificat tređind în
ei convingerea, că sunt definitiv verificați.
Numai ast-fel s'a putut apoi ajunge scopul,
ca să decimeze micul număr al luptătorilor
desinteresați din congregața comitatului
Sibiu.

Lāsăm ca aceia, din cari n'a perit
cel mai elementar sentiment de drept și
constituție, să apreteze procedura urmată,
abia să va contesta însă, că ea e demon-
strativă-patriotică din partea „liberalilor”
dela Cibin, slujbașii pașei dela Bistrița as-
tăzi ministru-president și patron a d-lor
Dr. Wolff et Comp. și numai ca să nu în-
capă îndolă, că ce scop s'a urmărit mai
atragem atenția cetitorului asupra impre-
jurării, că în comisia verificătoare, care a
verificat unanim, șed pe lângă doi români
(cari nu s'au prezentat nici la ședința co-
misiunei din acel incident pus și în convo-
cator) cei mai hotărâți adversari ai cauzei
romănesce, Veress János, directorul gimna-
nasiului de stat, Dr. W. Bruckner, presi-
dentul clubului săsesce etc. etc., ér în co-
misia esaminătoare șed domnii de-aceeași
colore în frunte cu comitele suprem Gustav
Thalman... adv. Klein ca referent etc.
etc., cari unanim au nimicit și au dat încă
și un „rosszalds” în scris comisiei verificătoare.
Vē puteți închipui cum au ris Ungurii în-
tre ei, și ce merite s'au câștigat la prea-
slăvitul lor stăpân Banffy, care favorisēză
cum spunea, mișcarea Românilor de a în-
tra în municipii!

Să le fiă de bine, însă să nu uite un
lucru, că Românul ține minte! Românii
constitue aproape $\frac{2}{3}$ din populația comita-
tului Sibiu și după alegerile recente, stăta
deplăuse, au avut rezultatul, că aprosimativ
 $\frac{1}{3}$ (a noua) parte a reprezentanților
municipali ar fi fost români. Și omenii
aceștia, cari de când au făcut tovărășiă cu
Jidani, s'au învățat și la apucaăturile aces-
tora, au început prin organul d-lui Dr.
Wolff cândva opozițional turbat și omul,
care striga „Deutschland, Deutschland über
Alles”, astăzi guvernamental până la grēță
și „păzitor de graniță” contra „iredentei”
— a striga „Wei geschrien!” Și ecēsta
pentru ce? Fiind-că 14,000 Români din
cercul Mercurea au ales 6 reprezentanți
români, când Sașii în același cerc numără
cu oțel cu pucoel 4000, și când Sașii la
alegerile trecute au ales exclusiv Sași.

Făță cu ecēsta întemplant s'a pus
guvernamentală „Sieb. Deutsches Tage-
blatt” pe povestea lui Aesop. Spunea, că

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Literatura română descrisă și aprețiată în opuri germane.

(Fine).

A trecut însă cat-va timp binișor,
până ce poesia artistică a ajuns să reafle
acest spirit și să reaccepteze acest ton, pen-
tru-că strict luat, etatea literaturii române
naționale nu trece în sus peste secolul al
19-lea. Esistența cător-va opuri tipărite
vechi în limba română de natură biseri-
cescă, din a doua jumătate a secolului al
16-lea, încă nu întemeiază pretensiunea
unei literaturi, și decă pe cea daco-română
vor se-o încēpă cu istoricul Demetriu Kan-
temir (1673—1729), apoi se trece cu ve-
derea, că el și-a scris istoria sa, a impe-
riului osman, latinesce. Adevărata literatură
română, ale cărei începuturi precum am
diș, aparțin secolului al 19-lea, constă din
traduceri, séu că umbra mult timp în mod
sclavnic pe calea imitărei, pentru care mo-
delurile le-au oferit la început cu precum-
pēnire literatura germană, și mai ales aceea
pe timpul Hainbundului din Gottingen, mai

târđin apoi cea francesă. Cei mai vechi
poeți artistici ai Românilor, ca K. Konaki
(1785—1850. Poesii), I. Văcărescu, G. Alec-
sandrescu, A. Dimitcu, vrea să dișă Donici,
și fabulistul transilvan Dim. Cichindeal „fă-
cēu” poesii, ale căror originale mai tōte se
pot proba la Ewald von Kleist, Hölty, Stol-
berg și Voss, și decă nu la Germanii numiți
apoi de sigur la Francesul La-fontaine. Pen-
tru-că acum a fost prinsă de frigurile gal-
lomane România, ale cărei fii și ale cărei
fice din „clasele culte” aflau plăcere a mai-
muțări, ca să nu dișem a juca rolul de mai-
muțe ale Francesilor, precum în vederi și
purtarea vieței, așa și în literatură.

Đorirea unui timp mai favorabil pen-
tru ecēstă o marchēză aparițiunea renumi-
tei colecțiuni de poesii populare publicate
de Vasile Alecsandri (1821—90) sub titlul
„Poesii populare” (1852 în germana pe ales
de W. v. Kotzebue, 1857). Dela ecēstă dată
se pōte fica strădania serioșă, onestă și în
parte reușită de a crea o literatură română
națională. Alecsandri nu s'a mulțumit nu-
mai cu aceea a fi arătat compatrioților săi,
ce izvōre de poesie adevărată și sănătoșă
clocotesc din pământul patriei, oi el a și

participat cu mult talent la acea aspirațiă
ca poet original, liric, romancier și dra-
matic (comedii și vaudeville), (Doine și lă-
crimiore, Poesie novi, Ballade, Repertoriu
dramatic, Pastelurile, Legendele, Dum-
brava, Poesiă, Despot-Voda (dramă), opere
complete, 7 vol. 1873—76). Cred a fi co-
rect, decă declar cântarea eroică dela
Plevna a lui Alecsandri Peneș curcanul, de
fapta poetică cea mai națională, ce a suc-
ces până acum vre-unui Român. Mai aprōpe
de acest poet stă Dimitrie Bolintineanu
(1826—72), care a dat țerii sale cel dintăiu
roman bun, Manilu, în care dominațiunea
boierilor e espusă și sbiciuită, după cum
merită. Pe lângă ecēsta el mai e fōrte apre-
țiat de compatrioții săi, pentru poesiiile sale
lirice și romantice (Cantice, Legendele isto-
rice, Basmele, Reveriiile). Și nu pe ne-
drept, numai să nu-l pună așa fără nici o
considerare pe aceeași trēptă cu Uhland.
În astfel de presupțiuni apare la lumină
în mod ridicul marea vanitate, pe care anu-
miți Români o au învățat-o dela iubiții
Francesi.

Abstracție făcēnd dela ecēsta, e de re-
cunoscut, că Români au dreptate decă pre-

tind, ca Europa să acorde literaturii lor
aspirānde și crescānde o atențiune bine-
voitoare. Ecēstă literatură își dă silință a și
merita ecēsta. În urma premergerii lui Alec-
sandri și Bolintineanu au apărut poeți ro-
mâni, cari în produse lirice, povestitoare,
umoristice și satirice au arătat destoiniciă
nu comună în legătură cu zel frumos. Așa
ambii Negruzzi, tatăl și fiu, Constantin Ne-
gruzzi (1809—68 epicul, Aprōde Purice, și
novelist) și Jakob Negruzzi (n. 1843, liric:
Poesiă, idilic: Miron și Florica, și poveș-
titor: Mihai Vereanu). Mai departe Gri-
gorie Siun (n. 1822, din poesiiile, dramatic
și traducător poetic), liric A. Candiano-Po-
pescu (n. 1842) și M. Eminescu, (1849—89,
Poesii, serioșe, bogate de idei pesimiste),
Th. Șerbanescu (n. 1837, Radu III.) și S.
Bodnărescu (Rienzi) și novelistul séu mai
bine caracterizat essayistul Ioan Slavici,
escelentul descriitor al particularităților po-
porului român, un scriitor de istorii sate-
nesci de un talent neobicit, pe lângă
aceștia și un bun etnograf, ceea ce pro-
bēză cartea scrisă de el: „Români în Un-
garia, Transilvania și în Bucovina” (!?) În tim-
pul mai nou au sciut a-și câștiga stimă:

cu tôte că în întreg municipiul ar fi putut trânti la părete pe Români, (oa și când nu i-ar fi trântit cu excepția câtor-va camaradi, unde aa *putut*), ei, cari sunt „politicesce înțelepti“ (politisch klug), în cercurile, unde sunt reprezentate amândouă naționalitățile (oa și când nu ar fi Români în tôte cercurile, afară de Sibiu unde fac peste $\frac{1}{4}$ parte, repressutați cu imensa majoritate a populației) au ales și Români, însă Români acum vreau să-i dobore pe Sași, deci videant consules și o mulțime de amenințări în stilul Bismarck, corectura Wolff.

Să n'ntelege, că cu astfel de neadevăruri vreau să-i harangueze pe domniile alegători, cari nici astăzi încă nu se pot încălzi pentru alianța cu Bánffy, ca și când nu ar vorbi listele din trecut destul de elocuent, ca și când nu s'ar scoi, că la Mercurea tot-deuna s'au ales tot Sași, și numai icolea s'a pus câte-un Român doi *pro forma*, ca să le scotă ochii; însă cu apucătura caracteristică, că aceste suflete miluite, le-au ales dintre viriliștii români, cari și așa erau reprezentanți municipalii, deci nici că trebuia să mai fiă aleși. Inșe ou asemenea apucături, ca Români să nu câștige nici un vot, fiind-că voturile acordate de Sași propter bonum pacis — cum diceau ei — erau date viriliștilor români, nu se mai putea momi lumea, și deore-ce în rëndul trecut la Mercurea s'au ales Sași, Români numai în locul celor câți-va eșiți au ales Români, pentru ca și majoritatea română să aibă reprezentanți din cerc nu numai civilisatorii Orientului, rămânând se înțelege Sașii aleși mai dinainte.

Compatrioții noștri guvernamentali sunt însă generoși! Ei în chipul arătat aleg și Români și nici acum nu se lasă de tactica urmată. Astăzi d. e. a fost alegerea întregitoare de 77 de reprezentanți la *crașul Sibiu*. Clubul săsesco a candidat și Români. Cum nu? „Der Wolff ist loyal.“ Au candidat 3 (trei) inși și anume pe domniile Dr. Brote, Z. Boiu și Nicolae Cristea, dintre cari *cei dintâi doi* sunt viriliști, prin urmare nu au lipsă de a fi aleși. Deci loialii domni, își inchipuesc astfel lealitatea, că în Sibiu, unde Români formeză mai mult decât $\frac{1}{4}$ a populației, să alegă un Român, unul singurel față cu 76 Sași guvernamentali.

Așa i că sunt loiali, așa-i că aleg Români, acei omeni, cari la magistratul din Sibiu în hatrul câtorva mii de omeni nici de sēmēnță nu aplică măcar un diurnist, român?

Acești loiali cetățeni înotă acum în beția invingerii, cum o numesc ei, și se bucură viforos de rōdele intrigei lor, care culminează în faptul, că nimicirea astăzi sēvērșită s'a făcut după ce s'au făcut în 9 l. c. și *alegerile supletorii în tôte cercurile, și frunțașii, cari voiau să-i dea cu tot prețul*

în lături, nu puteau fi aleși din nou la aceste alegeri. Acest termin au binevoit adecă să-l aștepte, ca să trecă!

„Ingi patiens, libertatis incapax“ s'ar pută varia dicerea lui Kolonits asupra acestor conducători guvernamentali, cari în interesul personal de hatrul câtorva slușbe, vrēu să facă să uite poporul săsesco, că interesele lui vitale sunt identice cu ale Românilor, deocă vrēu să mai pōrte o viață națională în fața pornirilor de unificare a rasei dela Leitha până la Predel.

Cu tôte acestea cazul își are puterea sa instructivă. A dovedit odată clar, că nu e ou puțină camaraderia membrilor partidului român național în estremă opoziție ou partidul estrem-guvernamental și romanofob al Sașilor supranumiți „bătrâni“. Bătrâni sunt, și după bătrânețe *vieța se curmă!* Acesta e cursul naturii. Inșe în fața acestor „bătrâni“ Români trebuie să se manifesteze tinerii.

Sunt semne, că se vor manifesta vëndend acțiunea pentru totala nimicire a elementului românesc și în acest comitat. Ei vor trebui însă să se concentreze puterile, fiind-că durere mulți sunt încă, cari nu sunt la înălțimea ohiāmării lor. Intre aceștia sootesc — ou durere — de astădată și pe d-l Dr. Ioan Nemeș, avocat, singurul membru român, care a luat parte *cu votul său* la aducerea *decisiei unanime* a comisiunii examinatorie, care a nimicit astăzi alegerea presidentului partidului național Dr. Ioan Rațiu și a celorlalți Români de inimă. Mulțumirea sufletescă, ce și a câștigat-o prin acesta nimenea Român fiind nu-i va iuvidia-o, sperăm.

Correspondentul.

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) Decemvra.

Privitor la evenimentele din Turcia au sosit din Constantinopol următoarele sciri mai nouē: Suprimarea revoltei din *Zeitun* e împreunată cu mai mari greutăți, decât cum se credea la început. Armenii au ocupat locuri și poziții forte favorabile și au atāt munițiune destulă cât și alte ajutōre din afară. „Oficiul Reuter“ anunță, că Sultanul a dat o nouă *Irada*, în care se ordonēză *persecutare necruțătoare și pedepsele cele mai stricte* pentru toți aceia, cari fură animale de casă, jafuesc, omōră, aprind, sēu comit alte crime. Mai departe Sultanul ordonă, ca miliția să suprimē cu arme ori-ce turburări.

Din Sofia se depeșeză, că deputatul opozițional *Takiev* a adresat patru interpelări guvernului bulgar, cari aprōpe tôte sunt îndreptate contra persoanei principelui *Ferdinand*. Mai ales protestēză contra modului, cum folosesc curtea princiară *emblema națională*; și contra faptului, că prin-

cipele privește castelul *Euxinograd* ca pe al său, până când națiunea bulgară a cumpărat acel castel dela principele Alexandru de Battenberg cu 2 $\frac{1}{2}$ milioane de franci pentru țēră.

SCIRILE ȚILEI.

— 5 (17) Decemvra.

Pentru alegerile de funcționari în comitate au fost fixate următoarele zile: 16 Dec. n. la Făgăraș; 17 Dec. la Treisoaune și Tērnava-mare; 19 Dec. la Ciuc, Tērnava-mică, Coșocna, Sibiu, S.-Dobēca și Turda-Arieș; 21 Dec. n. la Brașov; 28 Dec. la Alba de jos, Hunedōra și Odorheiu; 30 Dec. la Bistrița-Năsēud și Mureș-Turda. — Ce privește însă Făgărașul, unde alegerile aveau să se facă eri după cum am aflat dintr'o telegramă sosită aici eri sēră, alegerile s'au amānat pe astăzi.

—o—

Deputațiunea rutēnă în Viena. Deputațiunea rutēnă, despre care amintisem ieri, a fost primită în audiență de către contele Badeni. După-ce acesta ceti memorandumul, pe care Rutenii vor să-l predea monarcului, le-a promis, că Majestatea Sa va primi în audiență pe 6 membri din deputațiune. Conversarea între Badeni și Ruteni a decurs în limba polonă.

—o—

Nou fișpan. Fōia oficială ungară de ieri publică dimisionarea fișpanului comitatului Mureș-Turda, Coloman Kemény și numirea lui Ioan Sandor în locul aceluia. Sandor de present este și fișpan al comitatului Tērnavei-mic.

—o—

Cunună. D-l *Mihail Dragomirescu*, născut în Brașov și domiciliat actualmente la București, s'a cununat Dumineca trecută cu d-ra *Maria Sercăianu* din București. — Dorim fericire tinere și părechii.

—o—

Călindarul Plugarului pe an. 1896, redactat de d-l *I. Georgescu*, se pōte căpeta dela Tipografia „*A. Mureșianu*“ din Brașov cu prețul de 25 cr., (trimis cu posta 30 cr.) Dela 10 esemplare comandate de-odată, unul se dă rabat. E unul dintre cele mai bogate și mai eftine călindare romānesce, conținēnd material bogat atāt economic, oāt și literar, forte variat și instructiv și de petrecere. E întocmit anume pentru trebuințele plugarilor, cari în acest călindar găsesc o călăuză credinōioasă pentru tôte trebuințele lor.

Sântire de biserică nouă în Deșiu.

Deșiu, 11 Dec. 1895.

(Fine.)

Că peste câte greutăți am trecut cu amintitele edificări, las la o parte, dēr amintesc partea mai grea, lipsa de bani,

cu care am avut a ne lupta, oăci, precum amintisem mai sus, deși au fost de preveștut neajunsele, totuși donēndu-mi-se în prospect ajutōre de 4000—5000 fl. din visteria statului, unde vērșam și noi avutul nostru, bona fide, că le vom și căpeta, am început edificarea, pentru cari ajutōre în primă-vēra anului curent la insistarea uora dintre seniorii inteligenției nōstre am și înaintat la ocārmuirea țerei două rugări, provēdute cu documentele recerute și destul de motivate, însă, precum tot Romānul așa și noi ne-am înșelat în speranța nōstră, oăci eram pregătiți la resoluțiunile dobēndite, cumoă *statul nostru nu dispune ed fonduri pentru scopurile nōstre bisericesci și culturale*, după aceea în luna lui Iunie am înaintat altă rugare adresată către Majestate pentru ajutor, care *așiderea ni-s'a reînpoiat dela ministerul cultelor fără nici o iotă de rezultat* în sēptēmānile trecute, și încă pe calea *episcopiei rom.-cat.* din Alba-Iulia, înmānuată mie prin oficiul parohial rom.-cat de aici și nu pe calea competentă a episcopiei nōstre. Tot așa nefavorabile rezultate am dobēndit și din alte locuri.

În astfel de înprejurări nu am avut alt-ceva de făcut, decât a ne mai răzima și mai departe pe forțele nōstre proprii deja destul de stōrse, facēnd între noi aici în loc o colectă benevolă de peste 1000 fl., mai încolo ni-s'au votat, ca ajutor din venitul curat al anului trecut dela institutul nostru de eredit „*Someșiana*“ în adunarea generală de primăvēră 800 fl., cari ni-s'au și sōlvit, și cu aceste sume am mai continuat până la un loc edificările, pentru care asemenea se esprimă mulțamită publică.

În urmă puterile nōstre fiind sleite și ne-reușind cu prețul acordat, senatul bisericos a fost silit a recurge la contragerea unui imprumut de 5000 fl. dela un institut de bani din loc, legānd ca hipotecă cassa cea nouă acum edificată, al căreia scopera susținerea scōlei și solvirea salariului învățatōresc, care până aici s'a soos de pe poporeni pe cale de repartițiune; și numai astfel am fost în stare a termina casa amintită pe 1 Octomvra, care s'a și dat în chiriă la an ou 400 fl., ēr edificarea bisericiei numai ou tinea lui Noemvra, afară de arangiarea internului ou cele necesari, dēr totuși în stare de a-o lua în folosință și de a-o preda cultului divin public.

Astfel după un trecut secular deplorabil al parohiei și a bisericii nōstre romānesce din Deșiu, astăzi după multe jertfe și ostenele suntem în fericita pozițiune de-a aduce la cunoștință publică, că din darul lui Dumneșeu și din nisuința nōstră, în locul bisericuței de lodbe avem o biserică din material solid, grandioasă și ou un exterior din cele mai moderne și estetic, care o admiră orășenii de altă naționalitate

D. Voniga (Dor și jale, (Sehnsucht und Trauer), căruia îi succede mai bine decât face să sune tonul popular; elegic dispusul *Petra dela Clușiu* (Țile negre, Finstere Tage), *G. Kernbach* (Poesii) și povestitorii *Tr. Demetrescu* (Intime, poesii și povestiri, Sensitive, poesii) și *N. Rădulescu-Niger*, escelent descriitor al țērānilor. *P. Dulfu* și-a oăștigat premiul academiei ou eposul popular (24 cāntece), *Isprăvile lui Păcală*, în care el espune după tradițiunii faptele lui *Eulenspiegel* român. O amintire bine meritată îi se cuvine aoi și reginei *Elisabeta de România* (ou portret în text) n. 1843, pentru silințele sale, de a face cunoscută și a promova literatura română, și pe care o întēlmim în poesia germană sub numele *Carmen Sylva* ca poetă chiāmată, ou o fantasie bogată și limbă nobilă. Cu subiecte romānesce se ocupă scrierile sale *Aus Carmen Sylvas Königreich, Pelesh-Märchen, Durch die Jahrhundert* și drama *Meister Manole* cum și traducerea *Rumänische Dichtungen und Lieder aus dem Dimbowitzthal*. În limba română s'a înocroat ou „*Cuvinte sufletesci*“ (*Andachten*).

Silințele pe terenul scrutării istorice au produs un fruct forte remarcabil: *Istoria Romānilor de V. A. Urechia*.

Acestea sunt începuturile literaturii romāne și sunt, chiar strict judecate, în tot cazul de așa, că fac posibilă și îndreptățesc concludsiunea pentru o mai departe dezvoltare roditoare.*

În prefață la a șeptea și a opta ediție a interesantului și valorosului său op, renumitul autor și înfocatul patriot *Dr. Johannes Scherr* ne spune, că începutul lucrării sale datēză imediat înainte de viforosul an 1848, și că opul său a fost forte bine primit și în străinătate și că a fost tradus în diterite limbē străine.

Fiul vitreg al autorului *Otto Hagenmacher* ne spune în prefața sa la ediția a noua, că între alți colaboratori și informatori a avut și pe profesorul *Dr. Stefan Székely in Nagy-szeben* (Ungarn) adecă din Sibiu. Intre numēroșii săi colaboratori nu se află deci nici un Român. Împrejurarea acesta ne esplică pe deplin, pentru ce icōna ce ni-se presentă în opul citat, pe lângă tōtă bunăvoința și simpatie ce-o arată autorul pentru poporul român, e palidă, necom-

pletă, superficială și în multe puncte în contradicere cu opiniunea cercurilor literare romāne. Nu e vina autorului, că n'a putut face mai mult și mai bine, ci a lipsei de isvōre și de contact și referințe cu scriitorii romāni.

*

În vasta enciclopediă a lui *Brockhaus* a cărei ediția a patru-spre-decea a apărut în decursul anului 1895 în 16 volume la articolul *Rumänien* oder *Romänien* în volumul al 14 pag. 20 aflăm sub titlul: „*Rumänische Sprache und Literatur*“ o dare de sēmă despre literatura română, care e departe de a face pretenția la o informare completă și neparțială. Autorul său informatorul aceluia articol pare a fi inspirat din partea aceloră despre cari academicianul B. P. Hașdeu a dīs, că formēză o „societate de admirații mutuală“, a căror tactică pare a fi să ignoreze c'un dispreț suveran pe toți cei ce nu li se închină și nu recunosc necoșționat genialitatea și infalibilitatea literară și științifică a corifei-

lor lor. Cestiune de gust și de aprețiere. Dēr a trece cu o tăcere absolută peste eroii și martirii scriitorii ai Romānilor din *Transilvania*, cari au contribuit cu parte leonină la renascerea și redeșteptarea națiunii romāne peste tot, și peste scriitorii mai de valōre ai *Bucovinei* — cum se face în darea de sēmă amintită — e, lin dīs, o necuviință literară, ce merită a fi pusă în evidență, înfierată și condamnată.

*

Mai esistă încă în literatura germană o carte scrisă de bar. Amand *Schweiger-Lerchenfeld* publicată la 1881 în Iena sub titlul: „*Das Frauenleben der Erde*“. În acest op adjustat de lucș și bine ilustrat autorul trece în revistă descriptivă pe femeile tuturor popōrelor și semințiilor din lume. Pe femeia română, din lipsă de autopsie, de informări autentice și din superficialitate speculătoare de „făcător de cărți“ (*Büchermacher*) o descrie în colorii cât se pōte de nefavorabile și necorēspundētore adevē-

și călătorii streini, cari trec pe aici; în locul scôlei de lemn avem scôlă asemenea edificată după toate formalitățile recerute, o casă nouă bisericăscă tot în stil modern și casa parochială și superedificate în condițiuni destul de bune, toate ținute în ordine cuvenită și grupate la un loc. —

Precum Deșul în genere a prosperat mult, în asemenea proporțiune a luat avânt spre înflorire și bunăstare și parochia noastră și cu densa poporul nostru românesc, căci aceste laude îmbucurătoare nu le afirm numai despre clădirile amintite, ci cu mai multă bucurie despre credincioșii noștri, cari prin biserică și scôlă de 20 ani încôce au progresat mult în cultură și bunăstare. Astăzi mulți din fiii poporului nostru, lăpădând omul cel vechiu s'au îmbrăcat în omul cel nou, înbrățindu o parte considerabilă meseriile, s'a crescut o generațiune nouă, cinstită, deșteptă, prin ce în scurt timp mulți dintr'ânșii și-au edificat case proprii și s'au pus în stare mai bună de trăit, pe cari îi vor imita și ce lași frați ai lor. Constat spre bucurie și aceea, că religiunea, limba, datinele strămoșesci și sentimentul național e așa de viu, ca și în ori-care părți locuite de români. La acesta i-a crescut mama biserică și fiica ei scôlă, cu învățăturile lor salutare, și credem, că în viitor toate acestea se vor desvolta din zi în zi mai mult, până ce vor ajunge la starea fericită în asemenea măsură cu ceilalți locuitori din craș de alte naționalități.

După cele espuse și istorisite, vin cu bucurie a aduce la cunoștința publică, că am dobândit dela Escelența Sa D-l Episcop diecesan facultatea de-a efectui prin subscrișul sântirea bisericeii Duminecă în 15 l. c., rămânând rezervată coasacrarea solemă prin Escel. Sa P. S. Dn. Episcop diecesan pe vara viitoare, pe când sperăm a veni în deplină ordine cu arangiarea din lăintru și alte rechisite, precum: clopote, iconostas etc., cari de prezent toate lipsesc. — Sperăm, că vom fi sprijiniți și din partea On. public românesc, care are trageră de inimă și se interesază în adevăr de progresul națiunii noastre religioase și culturale, ce singur pôte astăzi a mai asigura isbânda dreptei noastre cauze române. Susținând după cele esperiate, că numai biserică și scôlă ne pot mântui, datorii suntem a-le susține și ajuta din toate puterile noastre. Dece Dumneșeu, ca ele să înflorască pretutindenea și putem fi siguri, că națiunea încă va înflori.

Cu totă stima:
Ioan Welle,
protopop.

Din analele politice balcanice.

Din péna fostului regent Dr. Iovan Risticia apărut o importantă broșură, în care acest însemnat bărbat de stat sârb

rului. Articolul pe care l'a publicat mai dăunăți celebra regină Carmen Sylva într'o importantă revistă germană, al cărei titlu ne scapă în momentul acesta, a rectificat în mod foarte just și strălucit părerile eronate ale amintitului baron călător despre femeia română. Primescă augusta apărătoare a femeii române espresiunea celei mai căldurose recunoștințe și la locul acesta modest.

*

După împărțirile făcute în cele permise, de sine și se impune întrebarea, că cum sunt a-se corege și paralisa defectele informărilor ce sunt puse în circulațiã prin opuri de valoare nu numai în literatura germană, dăr și în a altor popóre? La această întrebare sperăm, a puté da un răspuns franc și lămurit cu altă ocașiã,

Decembrie 1895.

Sybil.

pe lângă multe întâmplări din viața sa politică și pe lângă o mulțime de documente nespuse de interesante și în cea mai mare parte necunoscute, espune istoria alianței balcanice, care prin anii 60 a existat de fapt, și totodată dovedesce, cum în decursul războiului pentru unitatea Germaniei, Rusia s'a năisut să rețină cu ori-ce preț Serbia dela vr'un pas războinic.

Indemnul la alianța balcanică îl dedese Grecia în vara anului 1861 prin mijlocirea agentului diplomatic din Constantinopol, Renier. Pertractările le conduse Ristică, care pe atunci era agentul diplomatic al Serbiei în Constantinopol. În urma depărțării regelui Otto, pertractările stagnară, și abia în 1867 fură reîncepte sub influența impresiunii, pe care o câștigase noul rege Gheorghe cu ocașiunea viziței sale în Petersburg, și fură terminate printr'o alianță defensivă și ofensivă. Tractatul fu subscris la 14 Februarie la Vöslau lângă Viena de către Ristică și de reprezentantul grecesc Zanos. La 23 Septembrie 1866 se încheiă un asemenea tractat cu Montenegro.

Urmă apoi, la 20 Ianuarie 1868 „înțelegeră amicală” cu România, și la 5 Aprilie 1867 încheiase bătrânul Garașanin o învoelă cu comitetul executiv național bulgar în Bucuresci, în care se proclamă „unitatea poporului serbo-bulgar” și uniunea personală dintre Serbia și între Bulgaria, sub principiile Mihail Obrenović. O alianță balcanică existase deci.

În anul 1876 însă Sârbii, cu totă alianța cu Grecii, trebuiă să începă războiul fără de Greci. Aceștia declarară în momentul decidător, că acel tractat l'au încheiat „numai cu principiile Michail”. În același timp Românii, „cu totă înțelegerea amicală” făcură voluntarilor sârbi, la trecerea lor prin România, mai mari greutăți decât Austria, și Bulgarii aruncară dela sine armele, pe cari li le dăruiseră Sârbii, s'eu chiar le dădură Turcilor.

Cel mai greșit pas îl făcu însă progresista Serbie, care în anul 1885 porni contra Bulgariei un războiu de frate pe cât de nefolositor, pe atât de nefericit, căruia îi urmă imediat pretensiunea Bulgariei asupra ocerului Piroi. În timpul războiului din Creta regența sârbescă de atunci făcu împreună cu Ristică tot posibilul, spre a fi folositoare Grecilor. Ea era firm decisă să declare războiu Porții, decât ar isbucni inițiativa dintre Grecia și Turcia. În 11 Decembrie 1868 comunică ea această hotărâre și reprezentanților Angliei și și Austriei, Longworth și Kállay și făcu tot-odată pregătiri pentru o întorsătură politică în favorul Greciei, învoindu-se cu un pașă albanez, care petrecea în Belgrad, asupra răsvăririi Albaniei, și cerând spre acest scop bani dela contele Ignatiew, reprezentantul Rusiei la Stambul. Atunci apără odată memorabila enunțatiune din 25 Ianuarie 1869, a cabinetului Zaimis, prin care Grecii declară, că sunt prea slabi, spre „a-și răsbuna onôrea!”

(Va urma.)

Cine e neastempărat?

Brașov, 5 (17) Dec.

În 12 Decembrie n. c. am adresat „Tribunei” următoarea întâmpinare la un atac al său, pe care însă, fiindcă „Tribuna” nu mi-a publicat'o, pe cuvânt că nu ar fi obiectivă, Vă rog să o publicați D-vostre: „Julius Lukats, deputat, mă apostrofăză la 4 Noembrie în dieta din Pesta „Rauber”. „Telegraful Român” în nr. 131 imi spune, că în 30 ani am tăcut și nu am lucrat nimica. Acum vine „Tribuna” și în nr. 267 mă onorează cu titlul de „neastempărat”.

„Nu pricep nici eu, nici unii amici ai „Tribunei”, cum a căduț acest fulger din senin asupra capului meu. Atâta e adevărat, că puținii bărbați români de ceva valoare au scăpat neterfelii de colonele „Tribunei”, și ar fi fost o vătămă gravă, ca să nu mă învrednicesc — sit venia verbo — și eu de asemenea onôre!

„Să vedem însă, pentru ce mă proclamă „Tribuna” de neastempărat?

„Anul curgător imi trimite Păr. Orbean dela Iolândel în luna lui Mărțișor un apel tipărit și rubricat, prin care cere a se face o colecțiã pentru edificarea scôlei gr. cat. în Iolândel.

„Deși eu, cu bătrânețele la cari am ajuns, și cu novitiatul — ca locuitor în Brașov — puteam declina o asemenea sarcină grea... de împlinit, nu am făcut; ci considerând scopul am alergat de pe Romuri în Prund, din Prund pe Straje, și bătând ușile ômenilor, am colectat 45 fl. Ași fi putut colecta și mai mult, pentru-că cele mai bune case, neafând pe capii lor acasă, cum sunt d-nii Stănescu, nu au putut contribui; ér eu voind a fi esact am trimis banii până la fuitul lui Martie, după cum se cerea în apel.

„Așteptând am așteptat, ca păr. Romul să publice numele generoșilor contribuitori... Trecând 3 luni de zile dela trimiteră banilor, am rugat pe părintele nostru să-și facă datoria. Mi-a răspuns, că va face îndată ce-i vor veni a mână toate listele de colecțiã, câte le-a împărțit.

„Mai trecând alte 3 luni, la începutul lui Octomvre întrebai la cancelaria „Gazetei”, decât în lipsa mea dela Brașov, s'au publicat numele contribuitorilor? Răspunzându-mi-se, că „nu”, am rugat pe D-l Maior să facă o notiță și să provôce prin „Gazeta” ca părintele Orbeanu să-și îndeplinească datoria.

„D-sa a și conceput aceea notiță, dăr întervenind proprietarul Dr. Mureșianu, nu a conoes să se publice, ci m'a rugat pe mine, ca să-l mai provoc eu încă odată...

După trecerea altor 2 luni de zile, am făcut și a treia scrisóre către preacinstitul păr. Romul Orbeanu. Ecă răspunsul, ce am primit:

„Mult st. (i-a fost greu să scrie sti-mate) Domnule: Prin acesta 'ți fac cunoscut, că darea de sémă cu privire la „ofartele marinimose în folosul scôlei noastre se va publica în zărele „Tribuna” și „Unirea”. Așteptăm să fii chitat fiă-care. În curând va eși. Iolândel la 3/12 1895. „Romul Orbeanu mp. preot.”

„Cuvintele „așteptăm să fii chitat fiă-care” eu le-am înțeleș, că cinstitul părinte va să mai amâne publicarea alte 8 luni de zile, în cari pôte să închid eu ochii, ceea-ce la ômeni de etatea mea se întâmplă adese-ori, apoi să-și facă capul tocă și eu să rămân pătat și cu 45 fl. mâncați.

„Așa m'au pus păcatele de am făcut notița ce-a publicat „Gazeta” în Nr. 163 pe care a reproduc'o blăjina și tacticôsa „Tribuna” la Nr. 267.

„Vă rog acum, bunii lectori, spuneți-ne, cine e „Un neastempărat?”

Satisfăcut prin întâmpinarea, ce mi-a dat „Tribuna” în Nr. 231, am publicat acestea numai ca să se vadă, ce fel de porumbiță e părintele Romul Orbeanu, pe care l'a luat „Tribuna” în apărare, și tot odată ca să se convingă fiă-cine, că în această întâmpinare nu sunt cuprinse lucruri, cari nu se țin de obiect „cum au zis D-nii dela „Tribuna”. Har Domnului, până acum nu halucinez.

Acsentie Severu.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor români gr. or. din districtul al XI-lea, Făgăraș al Arhidiecesei Transilvane își va ținea adunarea generală la 10 și 11 Decembrie v. c. în comuna Sulumberg cu următoarea:

Programă: Membrii reun. vor asista Duminecă 10 Decembrie la 9 ore a. m. în corpore la serviciul divin împreună cu invocarea Duchului stânt și la celebrarea parastasului pentru decedații membri ai reuniunii. Va urma apoi:

Ședința I, Dumineca 10 Decembrie la 10 ore a. m. 1) Deschiderea ședințelor și citirea apelului nominal. 2) Raportul gen. al comitetului central, al cassarului și bibliotecarului. 3) Raportele speciale ale președinților desp. reun. Făgăraș, Agnita și Uohalm despre starea și activitatea despărțămintelor ce le conduc. 4) Alegerea comisiunilor.

Ședința a II, Dumineca 10 Dec. la 3 ore p. m. 5) Nascerea și viața lui Ioan Botetzătoriu, prelegere practică de I. Mihu;

6) Substantivul, prelegere practică de Visarion Bica; 7) Cumpăna cu brațe egale, prelegere practică de George Andron; 8) Multiplicațiunea de frângeți decimale, prelegere practică de Mateiu Mateiu; 9) Iosif al II-lea, prelegere practică de Zacharia Muntean.

Ședința a III, Lună 11 Dec. 8 ore a. m. 10) Regula de 3 simplă și compusă, prelegere practică de Filanet Dăișoreanu. 11) Declinațiunea pronumelor personale, prelegere practică de Emilian Mondocea; 12) Cubul, lecțiune practică de Ioan Bănuț; 13) Biografia lui Petru cel mare, disertațiune de Ioan Bănuț; 14) Teme și lecțiuni practice, ce se vor mai insinua. — La 3 ore p. m. 15) Referada comisiunii însărcinată cu censurarea raportului general al comitetului central; 16) Referada comisiunii asupra raportului cassarului; 17) Referada comisiunii însărcinate cu censurarea raportului bibliotecarului; 18) Referada comisiunii pentru propunerii; 19) Referada comisiunii însărcinate cu censurarea rapoartelor președinților tractuali; 20) Stabilirea bugetului pe an. 1895/96; 21) Inoassarea tacselor curente și restante; 22) Alegerea unui bibliotecar și a 2 membri în comitetul central; 23) Statorirea pedepselor pentru membrii neglijenți în an. școl. 1894/95. 24) Inchiderea ședințelor.

Din ședința comitetului central al reuniunii ținută în:

Făgăraș, la 3 Novembru 1895.

Iuliu Dan,
președinte.

Ioan Berescu,
secret. I.

Telegr. specială a „Gaz. Trans.”

Făgăraș, 17 Decembrie. La alegerea de funcționari administrativi, Românii n'au fost puși în candidațiã.

Arad, 17 Decembrie. Avocatul Veliciu a protestat energic în congregațiã de ađi contra persecuțiunii Românilor. Ședința a fost furtunosă.

DIVERSE.

Môrtea unui lord celebru. ordull Kingsale, al XXXII-lea baron cu acest nume, a murit de curând. El descindea din Jean Courcy, care a obținut acum șapte sute de ani autorizațiã de a sta acoperit în fața suveranului și de a l saluta printr'o simplă stringere de mână. Acest drept a subsistat până ađi la Kingsale, pe când toate familiile nobile din Anglia, cari l'au posedat, s'au stins, la ôra actuală. Strămoșul Jean de Courcy a obținut acest privilegiu în modul următor: Amic devotat al lui Ricard Inimă de Leu, el fu disgratiat când fratele acestuia, regele Ioan, s'a urcat pe tron. Acest orud monarch l'a închis chiar într'o celulă din turnul Londrei. Dăr într'o zi, regele Ioan a primit dela regele Franciei o stranie desfidere: era vorba de-a arma unul contra altuia doi din cei mai buni cavaleri din Anglia și din Francia; sorțul învinsului ar decide despre sôrta Normandiei. Nu era decât valorosul Jean de Courcy, care era în stare de-a scôte pe suveran din acest impas. Monarchul, în această extremitate, n'a ezitat, l'a liberat și l'a rugat să-și apere cauza. Jean de Courcy a primit și a învins, apoi a cerut, ca preț al serviciilor sale, privilegiul, pe care descendenții săi l'au posedat încă.

Glume. Și aceea-i ceva. Ți-au adus ceva lucrările tale literare? — „Da, odată mi-s'a pierdut un manuscript pe postă și am primit despăgubire 20 fl.

Judecată cu basă. Domnul: „Judecând după friptura aceea, d-ta ești amoresată, Ană!” — Bucătăreșă: „Cum? dór e prea sărată?” — Domnul: „Ba, nu; dăr bucată cea mai bună lipsește.”

Literatură.

Compus românesc, anuar financiar pe 1895, de Petra Petrescu, anul III, conține: date statistice asupra institutelor române de bani; Legea comercială, partea I. despre comerțianți și societățile comerciale. De vândare la autor în Brașov cu corone 1.50.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for various commodities like gold, silver, and bonds from Vienna.

Table with exchange rates for various commodities like rural bonds, loans, and stocks from Vienna.

Cereți

un catalog de prețuri, care trimite gratis și franco

Brüder Placht

prima fabrică de corde și instrumente musicale Schönbach Nr. 379, lângă Eger (Boemia).

Trimiterea cu ramburse

Dacă nu convine se schimbă.

Recomandă corde și instrumente recunoscute ca cele mai bune, sub garanție. Violine, Arcuri, Concert-Cellos, Cite-re, Gitarre, Concert-Flaute, Concert-Clarinet, Etais de Violină.

Rugăm a se adresa către

Brüder Placht,

Agenți locali se caută.

Corpondează: nemțesce, boemesce, ruseste, franțuzește.

840,10—20

Să se observe marca

Să se observe marca

Picături de stomach

Maria-Mizeller

carl au efectul escelent în contra tu-turor bolilor de stomach, sunt un medicament neperitat de lipsă pentru ori-că ești, la lipsă de apetiț, slăbiciunea stoma-chului, respiraț cu mirosu greu, ven-turi, răgăleă, colică, cataru de sto-mach, flegmă, gâlbănare, grețu și vo-mare, constipaț, și la durere de capu, încărcarea stomachului cu mâncări și bețuri limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroides ca mijlocu apro-piat și sigur de vindecare.

La boale indicate s'a constatat picăturile Mariazeller ca cel mai bun leac, care confirmă sute de testimonii. Prețul unei sticle cu prescrierea de întrebuințare 40 cr. Sticla îndoită de mare 70 cr. Expediția centrală prin farmacistul CARL BRADY, Kremier (Moravia).

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroru emalage este li-pită o fășă verde cu cuvintele: "Be-zenge die Echtheit" cu sub-scrierea mea. Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmacia Iul. Hornung, F. Jekelius W-ae, Franz Kel-lemen, Ed. Kugler la Hygiea, Vict. Roth, H. G. Obert. Hosszufalu: farmacia: Gustav Jekelius. Osornă-t-falu: farmacia Josef Drodteff.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1895.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapest-Predeal, Ghirizău-Turda, Copsa-mică-Sibiu-Avrigă-Făgăraș, Simeria (Piski)-Hunedóra, Brașov-Zărnești, Mureș-Bistrița, Arad-Timișoara, Sibiu-Cisnădie, and Sighișoara-Odorheiu-săcesc. Each section contains train numbers, times, and station names.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnează orele de noapte.